

תת"ע 9287/01 - מדינת ישראל נגד מוחמד מסרי ע"י

בית משפט השלום לתעבורה בנצרת

תתע"א 9287-01-19 מדינת ישראל נ' מסרי מוחמד

בפני כבוד השופט יסמין כתיל' המאשימה מדינת ישראל ע"י מטרת ישראל שלוחת תביעות תעבורה נצרת	נגד הנואשם מוחמד מסרי ע"י ב"כ עו"ד אDAOOR CHAFI
--	--

החלטה

1. ביום 9.3.2021 התקיימו לפניי ב"כ המאשימה וב"כ הנואשם, ללא נוכחות הנואשם.
2. במסגרת זו "דיבר" ב"כ הנואשם עבورو, בהעדרו, לפרטוקול, חזר בו מכיפורתו, הודה בעובדות כתוב האישום וביקש, לצד ב"כ המאשימה, מבית המשפט לאמץ את הסדר הטיעון שגיבו ייחודי.
3. בית המשפט הסביר לצדים שהוא אכן כובל להסדר, שמע את הצדדים ולבסוף אימץ את ההסדר **כפי שגובש**. תוספת אחת הוסיף בית המשפט, ובה הורה כך: "**ב"כ הנואשם יdag להגשת תצהיר מטעם הנואשם ובו התייחסות לרכיבי הענישה**".
4. חודשים רבים חלפו וביום 22.3.2022 הוגש ערעור לבית המשפט המחוזי בטענה כי גזר הדין ניתן שלא בnocחות הנואשם ומשכך הוא בטל מעיקרו (VOID). בפסק דין מיום 18.7.2022 אפשר בית המשפט המחוזי (עפ"ת 22-03-03-40902) לumarur למצות את ההליך בבית משפט זה.
5. ביום 22.7.2022 הגיע הנואשם (להלן: "ה המבקש"), באמצעות ב"כ אחר מזה שבאלין הקיים, בקשה לביטול גזר הדין, כאשר תמצית הטענה היא שהוא לא נכח בעת מתן גזר הדין ומדובר לא הוגש התצהיר עליו הורה בית המשפט, באופן השולל את תוקף גזר הדין.
6. ביום 18.1.2023 נערך לפניי דיון במלכו טענו הצדדים בהרחבה. שבתי ועינתי בטיעוני הצדדים, כמו גם בפסק דין של בית המשפט המחוזי בעפ"ת 22-03-03-40902 ומצאת כי דין הבקשה להידוחות. אນמק את מסקנותי.
7. ראשית, הבקשה הוגשה הרבה לאחר המועד הקבוע בדיון, מבלתי שניתן טעם המצדיק זאת. לא צורף תצהיר מאת המבקש, אף לא תצהיר מאת הסניגור הקיים שייצג אותו וכל שנטען הוא שבאותו הזמן גילה רק לאחרונה על אודות גזר הדין בעקבות טיפול בתיק אחר. במילים אחרות, לא נתען שה המבקש, עצמו, לא ידע על אודות גזר הדין וממילא קשה היה לקבל טענה שכזו, שכן המבקש היה שותף להליך ואף התייצב בבית המשפט בישיבה מיום 11.4.2019. הדעת נותנת שבירר מול שלו בדבר ההליך. אך גם אם בדוחק ממש ניתן היה להאריך את המועד להגשת הבקשה, חרף התנגדות המשיבה, אין להיעתר לה לגופה.

8. סעיף 126 חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, קובע את הכלל בדבר נוכחות נאשם במשפטו: "**בain הוראה אחרת בחוק זה לא ידין אדם בפליליים אלא בפניו**". ואולם ככל זה אינו מוחלט ועשויים להיות מקרים בהם יסטה בית המשפט ממנו, למשל כאשר הנאשם מפריע למהלך הדיון התקין, נמנע מההתיצב ומעכב את ניהול המשפט או כאשר ביקש שופטו יתנהל שלא בפניו והוא מיוצג בו על ידי סניגור, ובית המשפט סבר שלא יהיה בשפטתו שלא בפניו משום עיוות דין.
9. במקרה זה, התיצב הסניגור בשם המבקש וטען עבورو. בעצם התיצבותו, חזרתו מכפירתו, גיבוש הסדר הטיעון ובקשה בסוגרת זו לאשרו ולאמצץ את הענישה שהוסכמה בין הצדדים - הביע למעשה ב"כ המבקש את בקשת שלו, לנחל את ההליך בהעדרו. בעניין זה כבר נקבע: "**כי מקום שנאשם יפה את כחו של עורך דין להתייצב במשפט ולהופיע בשמו, הרי שגם התביעה כי המשפט יתנהל שלא בפניו הנאשם יכולה לבוא מפי הסניגור ואין הכרה כי הנאשם עצמו, במו פיו, יאמר אותה בבית-המשפט**" (ת"פ (מחוזי-חיפה) 224/95 מדינת ישראל נ' שלום בן ניסים אוזלאי (1996) וראו גם רע"פ 2473/98 חליי נ' מדינת ישראל (1998)).
10. ואציג, המדבר בהסדר טיעון שאומץ במלואו. במקרה בו "**גור-הדין בבית-משפט לתעבורה חרדה ניתן בשעה שהמשיב היה מיוצג**. בא-כוח המשיב עם בא-כוח התביעה הגיעו להסדר-טיעון. העונש תואם הסדר-הטיעון. חזקה על עורך-הדין שקיבל הסדר-הטיעון, לאחר שהמשיב אישר לו להגיע להסדר זה; חזקה על עורך-הדין, שהסביר למשיב כי בית-המשפט אינו כובל בהסדר-הטיעון; וחזקה על עורך-הדין כי דיווח למשיב אודות גור-הדין שהתקבל". ומכך פסק בית המשפט המחויז כי "**טענת בא-כוח המשיב לפיה חלק זה של גור-הדין, שענינו מאסר על-תנאי לתקופה של 12 חודשים, VOID- נדחתה**" (ע"פ (ת"א) 72012/05 מדינת ישראל נ' סامر בןعاد מואסי (2006)).
11. במקרה זה המבקש אומנם לא נכח במעמד מתן גור הדין, אך זכותו היסודית לא נשללה. הרי מדובר בהסדר טיעון שגבש הסניגור, את כוחו יפה המבקש לשאת ולתת עם התביעה, ولكن לא נגרם למבקש עיוות דין. יש להניח כי אף אם נכח המבקש בעת גזירת הדין, בא כוחו היה טוען את אותם הטיעונים, היה מגע לאותו הסדר עם התביעה, והמאסר המותנה היה מהווה אחד מרכיבי הענישה.
12. יתרה מכך, בדין מיום 18.1.2023, נכח המבקש **והסתים לאותו גור דין בדיק** - רק שיחל מהווים - כדי להתגבר על הפעלת התנאי. מכך ניתן ללמידה שהוא מסכים לעונש וודאי בגין אותו (אפילו) בדיעבד, דבר המהווה טעם נוספת לבטלו.
13. אני יכולה לחותם את החלטתי מבלתי להתייחס לסוגיות התצהיר. כלל הדבר נועד להוות כלי נוסף להבטחת ידוע המבקש בדבר גור הדין. אך כאמור במקרה זה מדובר בהסדר טיעון, שיש להניח שה המבקש נתן את הסכמתו לעצם גיבשו כפי שגובש - **ואף לא נטען בבקשתה אחרת**. בנוסף, פרק הזמן הרוב שליל' מאז גור הדין ועד שהוגש הערעור כמו גם העובדה כי הערעור נולד לאחר שה המבקש עבר עבירה נוספת מאז (עמ' 13 לפרטוקול שורה 16), נוטלים את כוחה של הטענה בדבר אי הגשת התצהיר. כל תוכאה אחרת תהה בבחינת חוטא יצא נשחרר, בפרט שכמஸבר לעיל לא נגרם כל עיוות דין בנסיבות בהן נגור דין.
14. לאור כל המboveר לעיל, התביעה נדחתת.

ניתנה היום, כ"ג שבט תשפ"ג, 14 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.